

prima instanță: S. Lazari
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

dosarul nr. 2ra-1037/15

ÎNCHEIERE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca - Doneva
Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Tudor Ghimp, reprezentat de avocatul Vasile Țurcan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Ghimp, reprezentat de avocatul Vasile Țurcan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și a prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Tudor Ghimp, admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată integral încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 07 august 2014, prin care au fost corectate erorile admise în hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2014, casată hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2014, în partea încasării unui salariu mediu pe economie în valoare de 3747 lei și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respins, ca nefondat acest capăt de cerere, în rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 23 mai 2014, Tudor Ghimp, reprezentat de avocatul Vasile Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu Procuratura Generală a RM cu privire la repararea prejudiciului material și a prejudiciului moral.

Susține că la 17 martie 2014, organul de urmărire penală Inspectoratul de Poliție a sec. Centru, a pornit o cauză penală în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal și anume jaful săvârșit cu aplicarea violenței, cu cauzarea de daune considerabile.

Afirmă că cauza penală a fost intentată în baza cererii unei cetățence, care la 15 martie 2014, ora 22:50, pe str. Onești în mun. Chișinău a fost jefuită de o persoană necunoscută.

Menționează că la 24 martie 2014, a fost reținut în calitate de bănuit pe această cauză.

Relatează că la 26 martie 2014, a fost pus sub învinuire pe indicii normei penale nominalizate. La aceeași dată, prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău a fost aplicată măsura de constrângere - arestul preventiv, pe un termen de 30 zile.

Susține că la 03 aprilie 2014, prin decizia Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul subsemnatului, a fost anulată încheierea cu privire la arestul preventiv, fiindu-i aplicată măsura de constrângere - arestul la domiciliu, însoțit de anumite restricții de comunicare, pe același termen de 30 de zile.

Prin Ordonanța procurorului din 16 aprilie 2014, a fost scos de sub urmărirea penală în baza prevederilor art. 195 alin. (5) și 284 alin. (1) CPP. În așa mod, măsura preventivă a fost încetată de drept.

Afirmă că la 23 aprilie 2014, ordonanța i-a fost adusă la cunoștință și înmănată.

Consideră că procesul penal l-a afectat grav, în virtutea vulnerabilității cauzate de caracteristicile umane, fizice și psihice a lui. Menționează că la vârsta de 8 ani a devenit victima unei infracțiuni, fiindu-i cauzate leziuni corporale grave la cap.

Ca urmare ani în șir, a urmat tratamente medicale complicate, în final rămânând invalid de gradul II pe viață. Invaliditatea se manifestă prin faptul că partea stângă a corpului parțial este paralizată, inclusiv mâna stângă îi este funcțională aproximativ 10%, piciorul stâng aproximativ 40-50 %, având și alte defecțiuni fizice.

Afirmă că devenind invalid și cu vizibile defecțiuni fizice, s-a pomenit izolat de mai multe oportunități caracteristice vârstei și generației sale (sportul, distracțiile tinerilor, gândurile la viață de familie, etc.), aceste momente marcându-l și psihic.

Relatează că pentru a completa acest gol, s-a atașat de agricultură și îndeosebi de creșterea florilor.

Susține că cu ajutorul părinților, pe lotul de 0.14 ha de lângă casa părintească, el a construit 3 sere în care crește flori după tehnologii industriale, această ocupație devenindu-i un mijloc și sursă importantă de existență materială (pensia îi este de 438 lei), dar și o puternică pasiune sentimentală.

La fel, părinții l-au ajutat să devină proprietarul unei cote de 1,72 ha de pământ agricol unde este plantată o livadă modernă de caise, pe care el o îngrijește.

Invocă că a fost afectat grav de acuzațiile care i-au fost imputate și de constrângerile și restricțiile la care a fost supus.

Remarcă că la 24 martie 2014, a fost reținut, iar apoi, la 26 martie 2014, a fost aplicată măsura procesuală de constrângere - arestul preventiv pe un termen de 30 de zile.

După reținere, a fost încarcerat în Penitenciarul nr. 13, într-o celulă împreună cu alte 6 persoane aflate sub urmărire penală, învinuite și acestea de comiterea unor infracțiuni grave.

Menționează că reținerea și încarcerarea, a avut efectul unui șoc psihic, îndeosebi în condiția când la compartimentul „condiții de deținere” acest penitenciar este calificat ca fiind unul cu condiții și utilități inumane și degradante, fapt invocat în

mai multe decizii CEDO, recunoscut și de organele publice superioare de stat, inclusiv și de Ministerul Justiției al RM.

Precizează că i s-a agravat starea sănătății și el a fost nevoit să înainteze o cerere prin care a cerut asistență medicală. Petiția a fost înregistrată în cancelaria Penitenciarului cu nr. G-457 din 02 aprilie 2014, însă nu a dovedit să primească îngrijirile medicale speciale, fiindcă la 03 aprilie 2014, prin Decizia Curții de Apel Chișinău, a fost anulată încheierea Judecătorei sec. Centru din 26 martie 2014, fiindu-i aplicată o măsură de constrângere mai blândă - arestul la domiciliu pe același termen de 30 de zile, însoțită de anumite restricții de comunicare cu lumea exterioară.

Subliniază că s-a aflat în stare de detenție în penitenciar în perioada 24 martie 2014 – 03 aprilie 2014, adică timp de 10 zile. În starea de arest la domiciliu, de facto, s-a aflat în perioada 03 aprilie 2014 – 23 aprilie 2014, adică 19 zile, din considerentul că Ordonanța procurorului din 16 aprilie 2014 de scoatere de sub urmărire penală, i-a fost adusă la cunoștință la 23 aprilie 2014.

Invocă că a fost afectat de faptul că o perioadă de timp a fost înlăturat de la îndeletnicirile obișnuite agricultura și îndeosebi, cultivarea florilor.

Mai indică că i-au fost cauzate prejudicii morale ca urmare a comportării ilegale a organului de urmărire penală și a procurorului, afirmă că este o persoană neinițiată în probleme de jurisprudență, fiind reținut și adus în organul de poliție, nu i-au fost explicate întocmai drepturile și ca urmare, a ratat posibilitatea de a-și angaja un apărător ales la propria discreție, fiind apărat de un avocat din oficiu, fapt care într-o măsură semnificativă i-a afectat dreptul la apărare.

Consideră că OUP și procurorul nu au depus niciun efort pentru a verifica nevinovăția lui și acționând contrar prevederilor art. 96 pct. 3) CPP, au omis să stabilească cum se caracterizează dânsul la locul de trai și în viața cotidiană, pentru a-i aprecia obiectiv credibilitatea.

Susține că pentru a-l plasa sub arest preventiv, au prezentat judecătorului de instrucție un demers cu un conținut lipsit de veridicitate, invocând precum că a fost stabilit că modul de viață al învinutului permite de a o considera o persoană care nu are scop determinat în viață, deoarece nu are o ocupație permanentă, nu face studii nicăieri, nu este încadrat în câmpul muncii.

În instanța de apel, remarcă că a demonstrat că demersul este o copie a unui alt demers de așa gen, care a fost înaintat de același procuror și care se referea la altă persoană acuzată de comiterea unui jaf, ultima fiind apărată din oficiu de avocatul Petrov.

Menționează că conform prevederilor art. 12 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în decurs de 15 zile de la emiterea hotărârii de achitare sau scoatere a persoanei de sub urmărirea penală, procurorul este obligat să-i prezinte acesteia scuzele oficiale. Până în prezent reclamantului nu i-au fost prezentate aceste scuze.

Consideră că urmare a procesului penal au avut de suferit grav și rudele lui apropiate, îndeosebi părinții, menționând că familia lor este una cu o reputație impecabilă, circumstanță confirmată de Primăria și Primarul satului Ruseștii Noi,

ultimul solicitând instanței de apel eliberarea acuzatului de sub arest, arătându-se disponibil să-l ia sub garanția personală.

Susține că procesul penal ilicit i-a provocat lui și părinților acestuia stări grave de suferință, incertitudine, frustrare și anxietate, toate în ansamblu constituind un prejudiciu moral grav, pe care îl evaluează în sumă de 180000 lei, considerând că aceasta este rezonabilă și proporțională suferințelor suportate, este uniformă cu jurisprudența CEDO și într-o măsură relativ acceptabilă îl poate satisface.

Mai indică că pe parcursul procesului penal, a fost privat de dreptul la muncă, în așa mod fiind lipsit și de surse legale de existență.

Afirmă că deși era în detenție, la 27 martie 2014, tata lui, Mihail Ghimp, a angajat un avocat, semnând Contractul de asistență juridică nr. 01.

Relatează că în conformitate cu clauzele contractului, la momentul angajării Mihail Ghimp a achitat avocatului o rată a remunerării (avans) în sumă de 4000 lei, iar după ce a fost scos de sub urmărire penală, la 23 aprilie 2014, dânsul nemijlocit a achitat avocatului încă o rată (finală) a remunerării în sumă de 4000 lei.

Consideră că a suportat un prejudiciu material în formă de cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 8000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, dar și a prevederilor, art. 219 alin. (2) pct. 4), 524 și 525 CPP, art. 11, 14, 16, 1398, 1404, 1405, 1422 Cod civil, art. 53 al Constituției RM, art. 166 CPC, art. 41 CEDO.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din bugetul statului, prin intermediul pârâtului - Ministerul Justiției RM, a sumei de 180000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea sumei salariale de 3747 lei cu titlu de prejudiciu material, în formă de salariu mediu lunar pe țară, pentru perioada privării lui de dreptul la muncă, repararea prejudiciului material în sumă de 8000 lei care constituie cheltuielile pentru asistență juridică, suportate în cadrul procesului penal, încasarea din bugetul statului, prin intermediul pârâtului, a prejudiciilor materiale, care deja sunt și vor mai fi suportate de reclamant în formă de cheltuieli pentru asistență juridică în cadrul prezentului proces civil, suma definitivă fiind determinată la finele procesului, precum și atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Procuraturii Generale a RM.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2014 acțiunea a fost admisă parțial, încasat în beneficiul reclamantului Tudor Ghimp din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, cu titlu de compensare a prejudiciul moral cauzat prin atragerea lui ilegală la răspundere penală – 27000 lei, ca compensare a prejudiciului material – 3747 lei, ca restituire a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată la examinarea cauzei – 4000 lei, în total 34747 lei, în rest, au fost respinse cerințele reclamantului.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 august 2014 a fost corectată eroarea evidentă admisă în hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2014 cu privire la încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul reclamantului Tudor Ghimp, ca

compensare a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată lui, suma de 4000 lei greșit indicată, cu suma corectă de 8000 lei, suma totală care urmează a fi încasată în beneficiul reclamantului greșit indicată – 34747 lei, cu suma totală corectă care urmează a fi încasată în beneficiul lui – 38747 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015 a fost respins apelul declarat de Tudor Ghimp, admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată integral încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 august 2014, prin care au fost corectate erorile admise în hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2014, casată hotărârea primei instanțe, în partea încasării unui salariu mediu pe economie în valoare de 3747 lei și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respins, ca nefondat acest capăt de cerere, în rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 02 martie 2015, Tudor Ghimp a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanțele ierarhic inferioare au omis să încaseze suma de 8000 lei, care constituie prejudiciul material, suportat în formă de cheltuieli pentru asistență juridică în prezentul procesului. În acesta ordine de idei, menționez că, în conformitate cu clauzele Contractului de asistență juridică, cât și în contextual cerinței nr. 5 din acțiune, este prevăzut ca acest prejudiciu să fie determinat pe parcursul procesului, iar definitiv - la finele acestuia, adică în instanța de apel, a cărei hotărâre este definitivă.

Susține că instanța de apel a respins cerința reclamantului de încasare a prejudiciului material în sumă de 3734 lei, care constituie salariu mediu lunar pe economie (țară), existent în perioada în care s-a aflat sub arest preventiv și arest la domiciliu, fiind privat de dreptul de a practica activitățile de muncă pe care el le presta conform autorizațiilor.

Afirmă că a prezentat instanțelor de judecată probe care în mod cert demonstrează că activează în câmpul muncii, cum ar fi adeverința Nr. 206 din 31 martie 2014, eliberată de Primăria satului Ruseștii Noi, prin care este confirmat faptul că el deține cu titlu de proprietate un lot de pământ agricol cu o suprafață de 1,72 ha. Pe acest lot este sădită o livadă de piersici. Indiferent de modul de implicare, această livadă e la îngrijirea reclamantului. Autorizația din 11 februarie 2014, eliberată de Primăria Ruseștii Noi, confirmă faptul că îi este permisă activitatea de comercializare a produselor agricole, florale și de artizanat, pe teritoriul comunei, autorizația din 01 ianuarie 2014, eliberată de Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău, prin care îi este permis să comercializeze flori pe adresa mun. Chișinău, str. Academiei, 5, unde el dispune și de o gheretă specială, adeverința cu nr. 208 din 31 martie 2014, eliberată de Primăria Ruseștii Noi, prin care este confirmat faptul că familia Ghimp deține lângă casă un teren de 0,14 ha, pe care sunt instalate și exploatate 3 sere cu plantații de flori, carnetul nr. 131092, care confirmă faptul că își

face studiile (prin corespondență) la Universitatea Agrară din Chișinău, facultatea – horticultură.

Remarcă că aceste probe confirmă cert faptul că dânsul activează în câmpul muncii, practicând agricultura și îndeosebi - creșterea și comercializarea producției florale, această activitate fiind sursa lui principală de existență.

Indică că activitatea în baza Autorizației (patentei) nu se contabilizează și în aceste condiții, a evaluat acest prejudiciu în baza prevederilor art. 8 alin. (3) lit. c) a Legii 1545, pentru că în timpul aflării în arest, nu a putut practica activitatea pentru care avea autorizații.

Consideră că suma de 27000 lei, acordată cu titlu de prejudiciu moral, este disproporționată în raport cu circumstanțele și natura cauzei penale intentate ilicit și cu gravitatea suferințelor pe care le-a suportat el.

Invocă prevederile art. 11 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești care stipulează că mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă, caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei, suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice, măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate, în toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

Consideră că cerințele înaintate coroborează întocmai cu dispozițiile acestei norme din considerentul că infracțiunea incriminată prevăzută de art. 187 alin. (2) CP, este una gravă și prevede o pedeapsă cu privațiune de libertate până la 6 ani, a fost reținut, fiindu-i apoi aplicată măsura procesuală de constrângere - arestul preventiv pe un termen de 30 de zile, iar după eliberarea din detenție, încă 19 zile s-a aflat în arest la domiciliu, cu interdicții de circulație, comunicare, precum și de a practica activitatea de muncă permisă lui prin autorizațiile primite de la organele administrației publice locale.

Mai indică și faptul că instanțele au omis să aprecieze întocmai gradul de vinovăție a OUP și a procurorului, care au dat dovadă de neglijență și chiar de lipsă de bun simț, determinându-i vinovăția în baza unei probe confuze și neconcludente și nu au întreprins nici o acțiune pentru a verifica și nevinovăția lui. Probele care au confirmat că el nu a comis infracțiunea, au fost acumulate și prezentate individual de apărare.

Afirmă că procurorul a invocat în demers precum că starea sănătății a recurentului este normală, el neavând careva deficiențe fizice sau psihice care nu ar permite aplicarea măsurii preventive solicitate. Circumstanțe invocate în condiția când invaliditatea lui se manifestă prin defecte fizice evidente și liber vizibile.

La 15 aprilie 2015, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate și

a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii sau modificarea deciziei contestate, în sensul diminuării sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral corespunzător sumelor acordate în cazurile similare de către CEDO.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanța de apel la primirea soluției judecătorești a aplicat eronat normele de drept material ce țin de încasarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Consideră că pentru aplicabilitatea prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, necesită de a fi întrunite cumulativ (minim o condiție), atât circumstanțele prevăzute de art. 6 - dreptul la repararea prejudiciului, cât și de art. 3 - cazurile de reparare a prejudiciului material și moral. Prin urmare, normele legale în cauză sunt indisolubile și nu pot fi aplicate separat.

Susține că instanțele de judecată inferioare corect și just au constatat că în privința intimatului Tudor Ghimp a fost emisă ordonanță privind scoaterea de sub urmărire penală. Acest fapt nici nu a fost negat sau contestat de către Ministerul Justiției.

Totuși, motivarea instanței de apel precum că intimatul este în drept să solicite compensarea prejudiciului cauzat în conformitate cu prevederile Legii nr. 1545, este nefondată și eronată, în condițiile în care conform prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală [...], în condițiile în care prin prisma normei enunțate, se va deduce că nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea statului.

Consideră că este important și necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept.

Respectiv, dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală sunt/au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana.

Remarcă că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală, sunt necesare unele condiții speciale și anume existența faptei ilicite. Or, nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea statului.

Menționează că la materialele cauzei nu există nici un act procedural definitiv și irevocabil a judecătorului de instrucție, sau a organului ierarhic superior, prin care s-a stabilit ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală.

Consideră că acordarea sumei de 27000 lei este excesivă în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

În ce privește aplicarea în privința intimatului Tudor Ghimp a măsurilor preventive și anume arest preventiv și arest la domiciliu, indică că aplicarea acestor măsuri procesuale este o modalitate legală și necesară pentru buna desfășurare a urmăririi penale și elucidării tuturor circumstanțelor.

Or, efectuarea măsurilor operative de investigație este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea.

La 04 mai 2015, Procuratura Generală a RM a depus referință la cererea de recurs, solicitând admiterea recursului declarat de Ministerul Justiției al RM, cu respingerea cererii de recurs depuse de Tudor Ghimp.

La 05 mai 2015, Tudor Ghimp, reprezentat de avocatul Vasile Țurcan a depus referință la cererea de recurs depusă de către Ministerul Justiției al RM, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, la 09 februarie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 137), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurenți, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul Tudor Ghimp și Ministerul Justiției al RM s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 26 februarie 2015 și respectiv, la 15 aprilie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Tudor Ghimp, reprezentat de avocatul Vasile Țurcan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Tudor Ghimp, reprezentat de avocatul Vasile Țurcan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Tudor Ghimp, reprezentat de avocatul Vasile Țurcan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursurile declarate de Tudor Ghimp, reprezentat de avocatul Vasile Țurcan și Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi